

Ahmet Özdemir

- şiirler -

Yayın Tarihi:

31.10.2022

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ahmet Özdemir

AHMET ÖZDEMİR

1948 yılında Şarkışla'da doğan Ahmet Özdemir, ilk ve orta öğrenimi burada, lise öğrenimini Askeri Hava Lisesi'nde yaptı. Harp Okulu'na girmeden askeri öğrencilikten ayrıldı. İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Türkoloji Bölümünü bitirdi. Öğrencilik yıllarında gazeteciliğe başladı.

Muhabirlikten Genel Yayın Müdürlüğü'ne kadar gazeteciliğin çeşitli işlerinde çalıştı. 1989 yılında Basın İlân Kurumu'na geçti. Eylül 2003'de buradaki görevi bitti. TRT Radyo ve TV kanallarında bazı programların metnini yazdı. Helen TRT Türkü ve Radyo 4'de ortak yayınlanan 'Türkü Seydalıları' programının metnini yazıyor. Tarla, Türk Kültürüne Hizmet, THK Öykü, Türk Dünyası Tarsus Karacaoğlan Etkinlikleri Karacaoğlan Araştırma ödülü gibi bir çok ödülleri aldı.

Çoğunluğu halk bilimi ve biyografi olmak üzere yetmişin üzerinde kitabı yayınlandı. Cumhuriyet Dönemi Türk Şiir Güldestesi ve Cumhuriyet Dönemi Türk Hikâyesi önemli antolojilerinden. Bir çok Osmanlıca kitabı günümüz alfabesine ve Türkçesi'ne çeviren Ahmet Özdemir'in oyunları TRT'de temsil edildi.

Uzun süre Gazeteciler Sosyal Hizmet Vakfı'nın ve Türkiye Gazeteciler Cemiyeti'nin denetçiliğini yaptı. Türkiye Gazeteciler Cemiyeti Yönetim Kurulu Üyeliğine seçildi. Genel Sekreter Yardımcılığına getirildi. Basın İlan Kurumu'nda Yönetim Kurulu üyeliği yapıyor. Bir çok dergi ile birlikte, İstanbul Gazetesi ve Bizim Gazete'de köşe yazıyor. Evli, iki oğlu ve Kaan Ahmet, Kerem ve Alp Ozan Özdemir adlarında üç torunu var.

Alma

Ben sana bir selâm verdim,
Yük olmasın, aman alma!
Onurumu yere serdim,
Çiğnemekten geri kalma.

Garip kulum varım koydum,
Bugün buyum, dün de buydum.
Kardan beyaz duygu duydum;
İnsaf et de kara çalma.

Gönüldür bu, sual olmaz.
Gönül kıran gönül bulmaz,
Gönüllerde güller solmaz;
Gönlümde kal her dem, solma.

Kul var, derde derman olur;
Dosttan dosta kervan olur.
Kimi zulme harman olur;
Sen yapan ol, yakan olma.

Kalbe düşen acı dinmez,
İçin için yanar sönmez,
Atılan ok geri dönmez;
Bilmediğin suya dalma.

Ahmet Özdemir

Alp Ozan'ım Geldi

Boy boylamak soy soylamak için mi?
İrki Asyalı Alp Ozanım geldi.
Ondokuz mayısın arefesinde;
Ufkuma muştular yazanım geldi.

Nene Hatun oğlu Dadaşım gibi,
Ozanlar yurdunda gardaşım gibi,
Seymenim, gakkışım, yoldaşım gibi;
Yiğidom, zeybeğim, kızanım geldi

Murat'ın muradı, Kevser'in suyu,
Özü sözü belli Kaan'dan huyu,
Sevgi çağlayanı umutlar toyu;
Vatan toprağında tozanım geldi.

Aydın yarınlara can veren güneş,
Bir kutsal ülkü de, adıyla özdeş,
Yurdunun üstünde kartallara eş,
Kara oyunları bozanım geldi

(18 Mayıs 2007)

Ahmet Özdemir

Ana

Kuşkusuz,
Senin gibi beni de Tanrı'ydı yaratan.
Ama, sendin veren kanından kan,
Sendin, canından can! Bana...
Bir ana'nın sana verdiği can gibi, Ana...
Bir sabır bir sevgi, bir sabır bir sevgi
İlmik ilmik dokuduğun bendim onca zaman!
Uykusuz;
Ve karanlık gecelerine ışık bendim.
Çevresinde pervaneler gibi döndüğün
Bendim.
Emelin, umudun, dileğindim,
Bahtın bendim,
Okşadığın, can evinden kokladığın ben.
Kuşkusuz...

Acımı acın, derdimi derdin yaparak
Ağtlar, türküler, ninniler yakarak
Elvan elvan, dal dal, yaprak yaprak
Tırnağınla çapaladığın, gözyaşınla suladığın
Gülerken güldüğün, ağlarken ağladığın
Büyüttüğün, beslediğin, asker eylediğin;
Bendim ana, ben...
Gölgen, meyven, mürvetin olsun diye,
Vatanına, milletine himmetin olsun diye
Kuşkusuz...

Sendin özleyen,
Sendin yollarımı gözleyen;
Gurbet gurbet, yanım yanım, yana yana!
Geç farkettim değdiğini bin canana,
Senden özgesi, yalan ağlarmış ana!

Ahmet Özdemir

Ana Dilim

Daha dün gibiydi sevgilim,
"Inga! "lı evrensel seslerle başlamıştı bu film.
Beş altı ayda ulaştığımız yarın,
Ma'ya ma'ya, ba'ya ba'ya, de'yi de'ye;
Ne'yi ne'ye eklemeler bilinçli, bilinçsiz.
Yalnız sen değildin şüphesiz;
Hep müjdeli çığlıkları duyulmuştur anaların:
"Yerim senin dilini, yerim senin dilini! "
Doyumsuz öpmeler, okşamalar, gıdısına, dudağına;
Güldükçe gamzelenen yanağına bir küçük ısırık...
Anımsıyor musun?
Kıkır kıkır, kıkır kıkır... Maskara şey, şımarık...
Harfi harfe, heceyi heceye; milim milim
Ba-ba, de-de, ne-ne, ci-ci; dilim dilim...
Yeni yeni yakıştırmalar, yeni yeni buluşlar.
"Bay bay, baş baş, gel, gel, gel! ..."
Tel sarar oğlum tel sarar, tel tel! ..."
Artık anlam kazanan el kol hareketleri
"Day day"larla gelen dizlere derman;
Bir adım, bir adım daha...
Başlayacak uzun ince yolun adıdır bu bilim!
Bitmez tükenmez sorularla:
"De de mu ne, mu ne an ne, ba ba mu ne, mu ne? "
Sözcük sözcük senden benden bir akış,
Sabır dolu;
Kulaktan göze, gözden yüreğe, yürekten dudağa, dile,
Ekleyerek sözü söze:
Nakış nakış,
Renk renk, ses ses, dokuduğumuz bu kilim,
Desen desen, bağlanan köyüm, kasabam, il'im
Dilim dilim, ana dilim...

Ahmet ÖZDEMİR

Ahmet Özdemir

Aslımı Satmam

Özünden sözünden dönen değilim
Türklüğümü ayak altında tutmam.
Yalancı mum gibi sönen değilim,
Dünya varlığına aslımı satmam.

Canım kurban bayrağımın rengine,
Rastlanır mı değerinin dengine.
Girdiğimde insanlığın cengine,
Soysuzlar dururken acize çatmam.

Kökümüz bir Yesevi'nin kolunda
Çok yiğitler çıkar Anadolu'nda
Büyük Atatürk'ün aydın yolunda
Ceddime saygısız adımlar atmam.

Kapım sofram açık pay olur aşım,
Dosta kardeş, düşmanlara bir taşım
Ahdime bağlıyım dimdiktir başım,
İhanetin çirkefine batmam.

Doğru bildiğimden olmam caygılı,
Bu vatandan gelecekte kaygılı,
Ulusuma, inancıma saygılı
Karayı haramı helâle katmam.

Günün değil, gönlün dostu yârânım
İnsan gibi insan, yara saranım
Kara günde imdatlara varanım
Eğer ben böyleysem hatırdan yitmem

Ahmet Özdemir

Aşkla Uyandım

Ben, biz olmadım ki, varımız olsun,
Bir sanal sevgili aşkıyla yandım.
Bahar mı gördüm ki, güllerim solsun,
Türküler, şarkılar benimdi sandım.

Hüznümü yaşarken buluşur camla;
Nisan yağmurundan bir iki damla.
Dolup dolup taşar yüreğim gamla;
Bu hayal dünyada canana candım.

İnandım, zulmeti sevgi boğacak,
Kararan ufkuma bir ay doğacak,
Gökten yıldız yıldız nurlar yağacak,
Kara sevda kapsamında yıllandım.

Dönülmez döngüdür yoktur belgesi,
Bana düştü, aydınlığın gölgesi.
Melankoli sunan duygu bilgisi;
Sevgiyle uyuttu, aşkla uyandım.

(29 Ağustos 2005 Altınoluk)

Ahmet Özdemir

Babam

Bu dünyaya kimler gelip gitmedi,
Tutkular ardında yelip gitmedi,
Fani kulluğunu bilip gitmedi,
Dili engin adam gibi bir adam;
Feleğin çarkında çığladı babam.

İrfan mektebini bilmiş okumuş,
Sabrı, şükrü ilmik ilmik dokumuş,
Merhameti, hoşgörüsü çok imiş,
Kutlu ongun, adam gibi bir adam;
İffeti özüne bağladı babam.

Geçim derdi dört yanını sarınca,
Didinen taşıyan koşan karınca,
Sebil etti var ömrünü varınca,
Gönlü zengin adam gibi bir adam;
Onurla rızkını sağladı babam.

Hem yetim, hem öksüz hem yoksulmuş,
Kimseyi incitmez bir garip kulmuş,
Atatürk aşkıyla yüreği dolmuş,
Aslı yengin adam gibi bir adam;
Coşkun ırmak gibi çağladı babam.

Sevgisi içinde hep gizli kaldı.
Bizim için onca hayale daldı.
Büyüttü okuttu yad eller aldı.
Huyu dingin adam gibi bir adam;
Yolumuza bakıp ağladı babam.

Gurbet acısına acı eklemiş,
Dualarla evlât yolu beklemiş,
Yükü ağır gelmiş, kalbi teklemiş,
Ruhu bengin adam gibi bir adam;
Göçtü yüreğimi dağladı babam,

26 Ağustos 2009 Altınoluk

Ahmet Özdemir

BADEMLER ÇİÇEK AÇMIŞ

Fırtınalar kasırgalar mı yaşanmadı,
Yanmadı kavrulmadı mı sanırsınız cayır cayır,
Çıngı çıngı şimşekler mi çakmadı,
Yıldırımlar mı düşmedi gönül evine?
O gönül ki;
Gün olmuş, kaptırmış kendini melankoli seline;
Gün olmuş kelebekler gibi pır pır
O çiçekten bu çiçeğe uçmuş! ...

Duygular denizi süt liman şimdi,
Sessiz, korkulu bekleyişte.
Omuzlara çökmüş bir kuru soğuk;
Onca iniş çıkışların yorgunu bu dizler,
Eklem eklem yayılan sızı,
Arada bir öksürük boğuk boğuk;
Gözlerin ferri mi kaçmış?

Binbir anıyla karışık,
Dualı gecelere gebe gündüzler,
Umutlar nasır tutmazmış meğer;
Dün emeklilik kararını almıştım gönlümün,
Bu sabah uyandım ki;
Bademler çiçek açmış!

Ahmet Özdemir

Bayramlar

Bayramlardır kutlu günler,
Özlemle anılır dünler,
Şimdi dargınlar küskünler
Barışmanın zamanıdır.

Anıl bir tatlı sözünle,
Bakın hoşgörü gözünle,
Arınıp kendi özünle
Duruşmanın zamanıdır.

Yolunu uğratma sapa,
İyilikler olmaz heba,
Kardeş, bacı, ana, baba;
Sarışmanın zamanıdır.

Kulak verin bu arzuma,
Sevginiz benzesin kuma,
Çıkar ummadan topluma,
Karışmanın zamanıdır.

Başa kakma satır satır,
İğneyi kendine batır
Kaynaşıp herkesle hatır,
Soruşmanın zamanıdır.

Kimseler çekmesin çile,
Güzellikler doğsun dile,
Sevgi ile, saygı ile
Yarışmanın zamanıdır.

Ahmet Özdemir

Beli Can

BELİ CAN

Şu aşk iklimine geldim geleli
Serde esiverdi bir kavak yeli
Sen deli, ben deli, yer gök ay deli
Tecelli girdabında yeldim yeledi
Beli can, beli dost, cananım beli.

Baba ocağında durdum duruldum
Gayret kucağında sordum soruldum
Madde bucağında yordum yoruldum
Yoksul onurunu bildim bileli
Beli can, beli dost, cananım beli.

Tatlıydı dünyanın fitnesi her dem
Kudret-i kuvvette var oldu erdem
Geldim, gittim, bildim toprakta yordam
Kin, kibir, tamahtan öldüm öleli
Beli can, beli dost, cananım beli.

Aşkın sebiline düştüm şaşkınım
Kinamayın seller gibi coşkunum
Dur durak bilmeyen arsız taşkınım
Nefsimin zırhını deldim deledi
Beli can, beli dost, cananım beli.

Gönül pazarında sözüm mü olur
Aymaz azarında yüzüm mü olur
Dünya tozarında gözüm mü olur
Kalbimin pasını sildim sileli
Beli can, beli dost, cananım beli.

Bakıp aldanmayın bir edna kulum,
Arif meclisinde değersiz pulum
Candan gelir canana gider yolum
Vuslatın bağında güldüm güleli
Beli can, beli dost, cananım beli.

Ahmet ÖZDEMİR

Ahmet Özdemir

Ben

Seninle doluyum, dün de bugün de,
Yeşil gözlerinin tutsağım ben.
Kuşku yok, sevmekte herkesten önde;
Gönül yarışının alçağım ben.

Geceme doğan ay, günüme nursun.
Dursun, sen gelince zamanlar dursun!
Geçtiğin yollara renkli tak kursun;
Önünde göklerin kuşağım ben.

Onlar gibi sevdim, güldüm, ağladım;
Mecnunca, Keremce söylendi adım.
Umudum tohumdu, çile hasadım;
Kıraç sevdaların başağım ben.

Taç diye başına takarsan eğer,
Tutup da kalbimi yakarsan eğer,
Kurban niyetine bakarsan eğer;
Senli dileklerin adağım ben.

Bu sevda, ne bir gün, ne bir mevsimdi.
Yıllarca ardından koştuğum kimdi?
Dalga dalga coştum, yorulduğum şimdi;
Dingin denizlerin koyağım ben.

Ahmet Özdemir

Bendim

Huma kuşu bendim, aşktı baş tacım,
Uyuyordu bahtım, kendim uyandım.
Sevgimle kök saldı hayat ağacım,
Yaprak yaprak dileklerle donandım.

Güzelleri saklar gibi özümde,
Yansırdı paklardan paklık yüzümde,
Yalan, dolan, kemlik yoktu sözümde;
Hoşgörü saçandım, hayra yorandım.

Bana benzettiler yıldızı, ayı
Açtılar başıma pek çok davayı,
Aşk ateşi sardı bütün dünyayı,
Kimseler yanmadı, yalnız ben yandım.

Kimi hülya dedi, kimi de rüya,
Dilerse setleri yıkarmış güya,
Benliğimde bunu hep duya duya;
Vuslat kapısına vardım dayandım.

Dediler "kimdir o? " hazlardan haz mı?
Mevsimlerden kış mı, bahar mı, yaz mı?
Çalınmadık saz mı, çekilmez naz mı?
Yâr bendim, yarândım, candım, canândım.

Ahmet Özdemir

Beni Sev

Dünyan sevgi üstü sevgiyle dolsun.
Sevgiler içinden gel de beni sev.
Bütün mutluluklar seninle olsun;
Bahtınla birlikte gül de beni sev.

Sevgi çağlayanı ol çağıl çağıl
Selâm dur sevgiye önünde eğil,
Yalnız "Sevgililer Günü"nde değil;
Her günde, haftada yılda beni sev.

Sevgi iklimine ayak basalı,
Bir garip duygu ki, gönlüm tasalı,
Anlatma boşuna bırak masalı;
Yalnız sözde değil, dilde beni sev.

Bir şeyda bülbülsüz kalmaz ki sevgi,
Mihrican değse de solmaz ki sevgi,
Bilirim sevgisiz olmaz ki sevgi;
Kuşkuyu içinden sil de beni sev.

Sevgistandan sevgi sevgi dereyim,
Yüreğimle yollarına sereyim,
Ondan özge varım yok ki vereyim,
Seni seviyorum bil de beni sev.

(14 Şubat 2005)

Ahmet Özdemir

Bir Dal Erguvan

Ulaşırdım dudaklarına ben
Elinde şu erguvanın dalı olsaydım eğer,
Nice isterik 'oh! 'larla derinden
Burcu burcu içine dolacak
Ve dudaklarından başka renk tanımazdım
Tanımazdım senden başka bahar
İçinde açacak...

Yıldönümünde bu sihirli nisanın
Elverir ki geçeceksin sen,
Erguvanî şafağında
O parkın ya da bahçenin..
Ve ben;
Yaşıyorken doruğunu pür heyecanın
Bekleyebilir miydım,
Bekleyebilir miydım yapraklarımın açılışını?
'Günaydın meleğim,
Dudaklarının rengiyle ben geldim...'

Ahmet Özdemir

Bir Fidan Kırıldı

KIRILMIŞ BİR FİDAN

Kara haber tez duyuldu kırılmış bir fidan
Ana, baba, kardeş, millet oy ki oy dediler
Genç yolcuğu beklemekte Cennet'te şüheda
İç şehadet şerbetini işte doy dediler

Coşkularla hayallerle bindi Marmara'ya
Şefkat taşır bir gemi ki dönmüştü saraya
Sevgi gülü sunacaktı çıkınca karaya
İmkân vermez şu İsrail vay ki vay dediler

Hayatının baharında on dokuz yaşında
Hainlerin kurşun izi göğsünde, başında
Filistinli yavruların gözünün yaşında
Ey Avrupa Amerika bunu duy dediler

İman yüklü kalbi benzer güneşe aya
Ne mutlu ona kan veren anaya babaya
Şimdi kanı ışık oldu karanlık dünyaya
Dini İslam, nesli Türk, bir asil soy dediler

Erciyes'ten esen yeller Furkan'dan bir ses ver
Hisarcık'te eğlen, temiz imandan nefes ver
Kinden arın, fitneyi kov, birliği kes ver
Mazlumları koru, Hak'kın yoluna uy dediler

Ahmet ÖZDEMİR

Ahmet Özdemir

Bir Şey Var ki Noksan

Daha arı Fuzulî'den daha duru,
Yunus'tan, Karacaoğlan'dan yok farkı dilimin.
Gözlem diyorlar. İşte gözlerim;
Dört bir yanda fıldır fıldır bakan.
Özlemse noksan olan?
Yüreğimde nakış nakış, oya oya...
Onca yıl gurbeti içimde duya duya.
Doğa mı?
İşte ova, işte ırmak, işte göl, işte deniz;
Yeşilse yeşil, maviyse mavi, alsa al;
Görseniz, doyasıya türlü çiçek renk, renk...
İşte çimen kokusu, işte yaprak, işte salkım saçak dal dal.
Olmuyor!
Şiirin tadı, tuzu, dizelere dolmuyor.
Mayası bozuk.
Sordum, bir şey var ki noksan?
Söyledi: "Aşk aşk aşk! "

Ahmet Özdemir

Bir Yaprak Düştü

Asıl o yaprak düşünce,
Yandı yüreği cayır cayır.
Kesildi dermanı, eğildi;
Benliğini sardı kapkara bir düşünce.
Kuşkusuz o ulu çınar değildi.
Görkemli mi? Hayır!
Gönül bahçesinde;
Kendince bir ağaçtı.
İnce ince, dal dal uzadı yeterince.
Dallarında desen desen yapraklar açtı.
Yapraklarınca canları, dostları vardı.
Ardı gelmez sanırdınız,
Başında esen sevgi meltemlerinin.
Hışır hışır, şıkır şıkır gecesi, gündüzü her anı.
Onca yaprağın arasında biri vardı ki,
En cananı, en candanı!
Alımlı mı alımlı, bağlı mı bağlıydı...
Öz suyu sevgiydi, sunduğu sevgiydi,
Bir muhabbet kuşu gibiydi.
Uşşak şarkılarına katılan yıldızlardı, aydı.
Cümle dost, cümle yaran bir yana;
O bir yanaydı!

Yaşamın gerçeği buydu.
Dünya dünya olalı yinelenen oyun buydu.
Keder bir kez daha sahneye koydu;
Kimileri kurt oldu, içini oydu.
Bir hoyrat rüzgârdı kimileri;
Başına üşüştüler.
Önce yapraklar birer ikişer düştüler.
Üçer beşer, beşer onar tükendi;
Aralarında birkaç yapraktı ki;
Direndi,
Boralara, kasırgalara, tipilere direndi;
Titredi, sallandı, savruldu, tutundu direndi.

Ve bir gün, apansız birini daha yendi;
Vefasızlığın fendi.
Ki, en candanıydı yapraklarınının, en cananı
Toprağa düşünce;
Yandı yüreği cayır cayır
Kesildi dermanı, eğildi.
Benliğini sardı kapkara bir düşünce,
Kuşkusuz o ulu çınar değildi.
Görkemli mi? Hayır!
Gönül bahçesinde;
Kendince bir ağaçtı.

17 Eylül 2004 Altınoluk-Fener

Ahmet Özdemir

Budala Aşık

Aklıyla yüreği yine savaşta,
Duygular denizi karma karışık.
Oysa, yapraklarla mehtap oynasta,
Ay bulutla, rüzgâr dalla barışık.

Burda zaman tatlı, ama o uzakta,
Bekliyor kuşklar dolu durakta.
Bilinmez yansıtır hangi tuzakta;
O gözlerden gözlerine bir ışık.

Bir çıkmaz sokakta kim bilir neyler?
Bu kaçış insana çok şeyler söyler,
Dili susar, gönlü itiraf eyler:
"Gerçeklerden korkan budala âşık! "

Ahmet Özdemir

Canan

CANAN

Gül be gülsün harın benim
Dokunmasın eller canan
Demiş ki sen can, ben senim
O şarkıda diller canan

Kudret kelamı ar'ıyla
Sunmuş şuh eda varıyla
Gülşeninde vakarıyla
Efsun bakış yollar canan

Açmış renk renk sizli bizli
Her katmanda murat gizli
Bilirim ki bana sözlü
Özden sunmuş ballar canan

Seyretmeye doyulur mu?
Bilmem sırrı duyulur mu?
Kalpten yâda koyulur mu?
Övmüş tutan dallar canan

Ahmet Özdemir

Çocuğum

Bütün sevgilerin aşkın özüsün
Arısın, peteksin balsın çocuğum.
Özenmiş, bezenmiş yaratmış Tanrı;
Nimetinden bolca alsın çocuğum.

Dilerim bahtın ak, yüzün ak olsun,
Ömrün esenlikle neşeyle dolsun,
Varlığınla bana kanatsın kolsun,
Sevgi denizine dalsın çocuğum.

Suskunluk değmesin gönül diline
Şu mahzun kopuzu alsın eline
Vursun mızrabını aşkla teline
Sevda türküleri çalsın çocuğum.

Elveda der gibi bakmış gidiyor
Zaman bir su gibi akmış gidiyor
İşte kalbimi yakmış gidiyor
Gitmesin burada kalsın çocuğum.

Gitti narçiçeğim oğulum kızım
Nefesim güneşim ayım yıldızım
Sevincim çoğalır, azalır sızım
Elverir ki selâm salsın çocuğum.

Ahmet Özdemir

Çocuklar

Sanki onlar oynamış koşmuşlar;
Bir yorgunluk düşmüş onca yaprağa.
Durmuş yaşam, susmuş dallarda kuşlar;
Çocuklar çıkmıyor diye sokağa.

Çocuklar yaşamın taze baharı,
Yarının, umudun, vatanın varı.
Çınar fidanları, doğanın kârı;
Şevgi sevgi dikilmişler toprağa.

Ahmet Özdemir

Çok İstiyorum

Aşkımı yıldızlara her bir burca
Salmak istiyorum, çok istiyorum
Sonra tüm insanlara parça parça
Bölmek istiyorum, çok istiyorum.

Kavuşmanın yurdunda yok bir il'im,
Eksilmiyor umudum milim milim
Kalbimi aşk uğruna dilim dilim;
Dilmek istiyorum, çok istiyorum.

Her an aşkı yaşadım, her yaşımda,
Aşk var oldu, ekmeğimde aşımda,
Saç yerine aşk çilesi başımda,
Yolmak istiyorum, çok istiyorum.

Aşksızların tutmayıp da yasını,
Doldurup aşk pınarından tasını
Tüm aşkımla gönüllerin pasını,
Silmek istiyorum, çok istiyorum.

Var diyorlar aşka, bilimde fende,
Vücut bulasıymış, zerrede gende,
Şu dünyada aşkla bir defa ben de,
Gülmek istiyorum, çok istiyorum.

Kimi aşk ummanında gemisini,
Yüzdürür, aşkla doldurur cebini,
Ben de aşk fakiriyim, sebebini;
Bilmek istiyorum, çok istiyorum.

Ahmet Özdemir

Dardayım

Yokluğunla sarhoşum,
Meyde, demde, bardayım?
Coşmuşum coşum coşum,
Tut elimden dardayım.

Çabuk oldu gidişin,
Uzun sürdü gelişin,
Medet dostlar yetişin,
Bir yudum su hardayım.

Gönlünde fener durur,
Pervane döner durur,
Önüne düşer durur;
Arama ben burdayım.

Ne ekdim neler biçtim?
Sapa yollardan geçtim.
Gönül haneni seçtim;
Artık yüce yârdayım.

Ne gittim ne geldimdi
Ya gelip giden kimdi?
Vuslata erdim şimdi,
Yokta değil vardayım.

Nefsim beni yendi mi?
Yıktı bencil bendimi.
Aşkla tarttım kendimi;
Ben bu yolda kârdayım.

Ahmet Özdemir

Dayanma

Ellere dar gelen sana bol gelir,
Kanma keme eylen elim uzanma.
Bereketli elden sonra kol gelir;
Eken, biçen, diken kolum kapanma.

Özüne nur saçar hüsnü cemâli,
Gönüllerde açar güller misâli,
Kime etsen duçâr yoktur emsâli;
Anlatmakta naçâr kalsan usanma.

O eller ki yurdum, bu el ki benim.
O beller ki yolum, bu bel ki benim.
O diller ki gönlüm, bu dil ki benim;
Elim, belim, dilim sahipsiz sanma.

Dilim dilim dilin dilsiz dilimi.
Bileğinden kesin, elsiz elimi.
Kökü kuru bilin, belsiz belimi;
Yanım yanım yansın can dost sen yanma!

Ariflerin budur sözü baş tacın,
Erkan. makam çoktur aynı amacın,
Dalı, özü yoktur kimi ağacın;
Yolu çürük olur sakın dayanma!

Ahmet Özdemir

Deli Gönül

Ne arar durursun insan selinde
Cananım canımda bil beli gönül
Onda bunda şunda şemin dilinde
Pervaneler gibi bul yolu gönül.

Hal bilir bilmezi gör nazarında
Sevgi alıp sevgi sat pazarında
Melâmi'yim lütuf var azarında
Bazen çalı, bazen gül dalı gönül.

Göğsümde püsküren lavı söndürme
Benden özgesini yakıp yandırma
Bora ol, tufan ol, es, yağ dindirme
Sevenle duygudaş ol ulu gönül

Leyla Mecnun'dan rol çaldırma bana
Duyup feryadıma aldırma bana
Özlemime derman buldurma bana
Vuslat ölümümdür bil deli gönül.

Ahmet Özdemir

Duygu

Bağlanamaz ne zamana ne mekana. Bir duygudur bu;
Bir sevgilidir,
Bir kardeş, bir bacı, abla, baba, ana!
Örneğin,
Parmakların saçlarında gezinir bir sokak çocuğunun,
Çocukların gelir usuna.
Kopuşunu duyarsın bir şeylerin
İçten içe, sızım sızım sızlar yüreğin.
Bastırmak istersin kanayan yarana.
Sarıp sarmalamak onu.
Bir duygudur bu. Duygu, güzel duygu.

Sen bilir misin Hazarbaba dağını?
Doruğundan doğar bir dolunay!
Aksi vurur Hazar gölüne.
Gölgelenir yıldızlar.
Bir tatlı titreyiş, sihirli hışırtı, kıpır kıpır
Işıkla suyun oynaşması.
Yansıması sanırsın çayda çıraların,
Harput'tan aşağı:
"Hop hop nanay nanay, nanay güzelim nanay..."
Ezginin mi kanatlarında yükselmekte ay!
Ezgiler mi senin benliğinde yaşamakta?
Bilinmez. Bilinen bir şey var;
Sürmeli gözleri anımsatır Elazığ geceleri,
Gözbebekleri ışıl ışıl, ama sır vermez oldum olası.

Uzakta;
Ağustos böcekleri kurbağalarla söyleşir.
Bir rüzgâr,
Kadife gibi okşar şakaklarını belli belirsiz,
Gül kokusu sarar dört bir yanı
Gonca dudakları mı, gül yanakları mı çağırıştırır kim bilir?
Birileri ile yaşamak arzusu ile yanarsın bu anı.
Ortak etmek birilerini durasınca zamana.
Melankoli diyorlar buna. Oysa;
Bir duygudur bu. Duygu, güzel duygu

Ahmet Özdemir

Ebedi Durak

Ömrü ömre kısır bir döngü bağlar
Sonunda kavuşur toprak toprağa
Gün doğar sevinir, gün batar ağlar
Gün gelir hazan düşer yaprağa

Varlığa güvenme yeller savurur
Gök patlar, yer sarsar dağlar devirir
Bir çingı hasadı kökten kavurur
Nice sulak yerler döner kurağa

Kimi isteriktir dünyaya doymaz
Helal haram bilmez hatır saymaz
Kissadan hisseler almayan aymaz
Bereketli tarlalar benzer çorağa

Her yol ki yürüye yürüye biter
Mekân unutulur zamanlar yiter
Anılarla silik hayal de gider
Son kapı açılır ebedi durağa...

Ahmet Özdemir

Eşime

Önce cemreler birer birer düştü
Bir aklık, ferahlık geldi havaya.
Cümle cansuyu yürüdü doğaya
Daha dün, bugüne ulaşmak düştü

Uyanışa durdu dost kara toprak;
Gözlerimiz erguvan dallarında,
Gözlerimiz baharın yollarında;
Titreyişte türlü renk, türlü yaprak.

Kalp atışlarında bitmez özleyiş,
O gelecek diye, gelecek diye.
Tanrı'nın bağıışı, O'ndan hediye
Gelecek diye yolunu gözleyiş..

Yeni bir güne gebedir her seher.
Seksenyedi yıl önce Çanakkale,
Şaşırmıştı yedi düvel bu hale;
Bahtımıza doğmuştu büyük zafer.

Bugün, şükür Tanrı'nın verdiği,
Güneş doğmadan ufku muza doğdu.
Kaan Ahmet'ten armağan buydu:
Bir ünvan ki, ben dede, sen de nine.

Yeni menzili hayat yolumuzun,
Bu menzilde dikili bir anıttır.
Bu ünvan, süreceğine kanıttır,
Yarın da soyumuzun, kolumuzun.

Çiçekler, çiçeğe durdu dalıyla,
Sen saçını süpürge etmiş ana,
Nice çileye katlana katlana
Onurlandın şimdi oğul balıyla.

Ahmet ÖZDEMİR
18 Mart 2002

Ahmet Özdemir

Ey Yâr

Bende sonsuz aşk var, sende bitmez naz,
Kalbimin gizemli gözüsün ey yâr.
Gece gündüz övsem seni yine az,
Zamanın mekânın sözüsün ey yar!

Tatlı tebessümün can verir cana,
Bakışının girdabı çekiyor sana
Gönül kuşum uçtu hep senden yana,
Cümle güzelliğın yüzüsün ey yar!

Varlığın bengisu, bana çok gerek,
Umut sensin elemlere yok gerek,
Ben âşığım gözüm gönlüm tok gerek,
Sevgi pınarımın özüsün ey yar!

Ahmet Özdemir

Eylül Sonu

Eylül sonunun hüznünü yaşıyor Lara,
Akdeniz'in kapkara
Ufkuna düşmüş dolunayın şavkısı.
Gümüşi yakamoz titremekte;
Seviyle yüklü duygular gibi pır pır!
Bir yanda çırcır böcekleri,
Özlemlerin tükenmez serenadında,
Bir yanda dalgaların sesi:
Çır çır, çır çır; haşır hışır, haşır hışır! ..
Kimbilir hangi sabırsız âşığın nefesi;
Gönül kıyılarına çarpan bu çılgın dalgalar?

Kuşkusuz ki doğacak yeni bir gün,
Kuşkusuz ki susacak çırcır böcekleri;
Kuşkusuz ki denecek bu yürek ağrısı.
Haydi;
Aç gönül kapılarını Akdeniz gözlü yâr!
Kumsal tenini,
Köpük köpük hırçın sular,
Öpsün kadife okşayışıyla gayri ki;
Dalsın dingin uykusuna yorgun bedenleriniz,
İnsanlar baksın sahile sabañ sabañ:
"Deniz sütliman" desinler.

(25 Eylül 2002 Antalya-Lara)

Ahmet Özdemir

Farklı Farklı

Tanrı birdir başka sava takılma.
Çevrene bir bak, her kul farklı farklı.
Çisme bakıp birdir diye yanılma.
Kafa bir, beden bir, kol farklı farklı.

İnsanın yazılmış tek kaderi var.
Kaderin, neş'esi var, kederi var.
Bütün değerlerin bir ederi var;
Sevgi de satılır pul farklı farklı.

Kimi cefadadır kimi sefada,
Kimi ihanette, kimi vefada,
Ayrı düşünceler var her kafada,
Amaç aynı sağ ve sol farklı farklı.

Sunalar süzüldü göllere daldı.
Bülbülün konduğu taptaze daldı,
Düşleyip gülleri hayale daldı;
Sözcükler bir ama yol farklı farklı.

Gitmek gerek akıl mantık izinde,
Bir pay vardır, eğrisinde düzünde,
Damla suya muhtaç çok yeryüzünde;
Serap her yerde var, çöl farklı farklı.

Ahmet Özdemir

Gecikmiş Bir Öykü

Bu yaşta,
Kavak yelleri de esermiş başta!
Arayı arayı,
Bırakıp bir kenara akı karayı,
Tozpeybeyi buldu.
Bozuldu ayarı uyuyan yüreğinin,
Onsuz kanar, onunla yanar oldu.
Gözleri gözlerindeydi hicabından bakamadığı,
Bırakamadığı elleri ellerindeydi.
Yokluğunda üşüyordu,
Susuyordu dili varlığında;
Mısraları patinaja düşüyordu.
Bir şiir yazabilmek,
Bir mecaz bulabilmek anlatılamayanı anlatacak,
Yakalayabilmek için, duyguyu en duyarlı yerinden;
Vuruyordu gönlünü kelimeden kelimeye.
Oysa yaşamalıydı özlemine derinden.
Söyleyemezdi ki, "Gideyim" ya da "Git sen! "
Bomonti çay bahçesinde bir şarkı duyuluyordu.
"Haydi git! Git"
O vakit;
Gideyim, dedi.
Gurbetin en içten yakışıyla baktı.
Özleyişin en melûl bakışıyla baktı
Kendini şarkının yerine koydu.
Aradığı şiir buydu.
Bakmamalıydı ondan özge birisine.
Perde çeksin diye sunduydu;
Giderken gözlerini sevgilisine.
Sevgilisi bir nazlı çiçektir;
Perde diye kendini çekti.

Ahmet Özdemir

Gel

Gözlerim yollarda içimde umut,
Beni şad etmeye güle güle gel.
Kul kusursuz olmaz, geçmişi unut;
Seni sevdiğimi bile bile gel.

Sevene ayrılık beterden beter;
Arzular tutuşur, özlemle tüter.
Bir muştı yolla ki dağılsın keder;
Hüzün bulutlarını sile sile gel

Koşup gittin boynu bükük bırakıp,
Benliğimi kırık dökük bırakıp,
Et ile tırnağı sökük bırakıp
Ömrüm senin olsun, dile dile gel.

Öyle bir duygu ki sevdadır aslı,
Yalnızım, garibim, içerim yaslı,
Şarkılar anlamsız, kulağım paslı;
Bülbül ol bahçemde çile çile gel.

Ahmet Özdemir

Gönül Balı

Arı biziz, bu bal gönül balıdır
Sonsuzdur sevgimiz sonu sorulmaz.
Kalbimizde büyür zeytin dalıdır
Dosttan ötesine sırdır görülmez.

Arınmış durunmuş dünya kırımız,
Yesevî'den ışık alır dirimiz,
Hoşgörü ırmağı ulu pirimiz;
Kabe gibi gönül yapar yorulmaz.

Ak eller ki motif motif dokuya,
Renk renk, nakış nakış, dantel, oya;
Halıya, kilime, hırkaya koya,
İlmik ilmik sabretmeden örülmez.

Bizler sözün değil, özün nurlusu,
Yaratılanların en onurlusu,
Yaraşır sevginin türlü türlü;
Coşkundur sevdamız, taşar durulmaz.

Ahmet Özdemir

Gönül Fırtınası

Nice aşklar hırçın denizle özdeş,
Köpük köpük çalkalanan yayıktı.
Lodosa kapılmış oyuncağa eş;
İniş çıkış, çırpınıştta kayıktı.

Rüzgârlar ki deli deli esişte,
Dalgalarla esrik alışverişte,
Sanırlar umarsız sürüklenişte;
Oysa onlar sarhoş değil ayıktı.

Gönül fırtınası durulmaz elbet,
Sevda yolcuları yorulmaz elbet,
Böyle aşk yabana konulmaz elbet;
Çünkü sevilene seven lâyıktı.

Ahmet Özdemir

Gül Ağası

Kimine toprak ağası diyorlar,
Kimine sendika ağası;
Kimini de benzetiyorlar hıyar ağasına!
Gönül dostları sanıyordu,
Çoğu günün dostuymuş.
Daha dün;
Yüzüyordu sevgi denizinde kulaç kulaç,
Okşayanlar sırtını her gün,
Anladı ki içini oymuş.
'Her güleni dost sanma' dediği ataların
Demek buymuş.
Uğradığı her ihanete olsun diye andaç,
Aldırmadan alına, akına, karasına;
Bir gül fidanı dikti yüreğinin ortasına.
Kim söylemiş, bilmem ki, kim kimden duymuş;
Şimdi de adını çıkarmışlar fakirin
Gül ağasına! ...

Ahmet ÖZDEMİR

Ahmet Özdemir

Gllenivermiş

Gördüm ki gamzeli al yanaklara
Gl değmiş glleni gllenivermiş
Aşk ateşi düşmüş kor dudaklara;
Tatlanmiş, ballanı ballanıvermiş.

Rastlayınca coşkun sevgi seline,
Dkmş duygusunu sazın teline,
Kaptırıp kendini sevda yeline;
Mestolmuş, sallanı sallanıvermiş.

İç dünyası daha ağır baskındı.
Sanırdım dünyaya dargın ksknd.
Utangaç, somurtgan, sessiz, suskundu;
Sıyrılmış, dilleni dillenivermiş.

Ahmet zdemir

Gülüm

Ruhumun gıdası bir tatlı kaygı,
Canıma can katan bengisin gülüm.
Kalpten kalbe akan en güzel duygu;
Tüm güzelliklerin rengisin gülüm.

Saymadım kimlere inandım kandım,
Bir masal, bir öykü, bir oyun sandım.
Sonunda sevdayla tanıştım yandım;
Bitmeyen sevgimin dengisin gülüm.

Aşk yolunda rastlanmaz mı engelle?
Parmaklar perdeyle, mızraplar telle,
En güzel ritimler vurulur elle,
Gönül meyhanemin çengisin gülüm.

Ahmet Özdemir

Ha var ha yok.

Yokluğumda vücut buldu varlığım,
Var'a da, yok'a da hem aç, hem tokum.
Yok oldum sevgiyle, doldu varlığım;
Mecnun'un çölünde ha var ha yokum.

Yoktum, "ol! " emriyle var oldum.
Bezm-i elest'te inançla doldum
Yüce Yaratan'a ulaşan yoldum
Yolsuzun yolunda ha var ha yokum.

Gökte, yıldızlarda arşta ben varım,
Denizde dalgayım, hücrede zarım,
Zamanda, mekanda kışım, baharım
Bülbülün gülünde ha var ha yokum.

Varlığımı aldım var olan bir'den
Nuruyla nurlandım sonsuzlu yerden
Arındım durundum her türlü kirden
Dilsizin dilinde ha var ha yokum.

Ahmet Özdemir

Hayal

Aşkı bitmez sandık önce,
Bitmez olan bir hayalmiş.
O hayal ki, ince ince;
Ne günahlar, ahlâr almış.

İçimizde buruntu bu,
Gece gündüz kuruntu bu,
Sonsuza dek avuntu bu;
Bizi hâlden hâle salmış.

Geldi işte ansızın güz
Düşümüzde gördüğümüz,
Sisli, puslu, silik bir yüz;
Kalbimizde kala kalmış!

Ahmet Özdemir

İçimizde Canavar

Sinsi sinsi gülüyor
Günümüzde canavar.
Ne çoraplar örüyor,
Başımızda canavar.

Kurallara "hiç" diyor,
Bir şey olmaz "iç" diyor,
Sen de onu "geç" diyor;
Peşimizde canavar.

Şeytana çıkmış adı,
Mantiğı silmiş tadı,
Kırmış kolu kanadı;
Dizimizde canavar.

Yıkar nice ocağı,
Boş bırakır kucağı,
Aymazlar oyuncacı,
Sızımızda canavar.

Hırslandıkça hırslanmış,
Ağitlarla seslenmiş,
Göz yaşıyla beslenmiş;
Kinimizde canavar.

Çekirge zıplar sandı
Sonunda yakalandı,
Bu kez gerçekten yandı,
Aklımızda canavar.

Dinsin başlardan ağrı,
Sönsün yananın bağı,
Yaşatmayalım gayrı,
İçimizde canavar.

Ahmet Özdemir

İpek Kanatlı

Tanrı melek diye onu yaratmış.
Kelebekler gibi ipek kanatlı,
Özenmiş, bezenmiş vasıflar katmış;
Edası, sedası tatlı mı tatlı.

Arı, duru, ak-pak bir taze gonca,
Isınır yürekler onu duyunca.
Babası yerine beni koyunca,
Saygısı bir başka, duygusu katlı.

Henüz sevmiş neler neler düşlemiş.
Şevgisini nakış nakış işlemiş,
Özlemle umudu, aşkla eşlemiş;
Bir prens bekler ki, karbeyaz atlı.

Ahmet Özdemir

Kader

Kadersin sen, bahtsın, alın yazısın,
Sunduğun hep beter olmasa gerek.
Umudun umutsuz, bitmez nazısın;
Hayat yalnız keder olmasa gerek.

Ƙadersen, erklerin hepsi senindir.
Öyleyse bendeki acıyı dindir.
Karanlık dünyama bir ışık indir,
Aydınlıklar biter olmasa gerek.

Yoksullarda deneme bütün gücünü,
Kimsesizin de al bir gün öcünü,
Bırakarak darda, çekip göcünü;
Buralardan gider olmasa gerek.

Sevgi kumarında atıp geleyi,
İnsafsızca yapma bin bir hileyi.
İnsanlara özgü bütün çileyi;
Garibanlar çeker olmasa gerek.

Kuşkum yok, seni de yazan biri var.
O'nun bir günahı, bir eciri var.
Canlıda, cansızda "ol! " emiri var.
Bağışında yeter olmasa gerek.

Ahmet Özdemir

Kadir Bilenden

Ne kuyruk salladım, ne de eğildim.
Buldum değerimi değer bilenden.
Kimince bir borsa gibi sevildim;
Düştüğümde onlar kurtuldu benden.

Boş bir çaba, takıntı mı bendeki?
Elbet bu da geçer, geçmeyen ne ki?
Bu güne güvenen aymaza de ki:
"Uyan da pay çıkar gelen gidenden"

Şarkıyım, türküyüm sözsüz gaydasız,
Bölünmez sayıyım paysız paydasız
"Hani hani?" diye sormak faydasız;
Kendimden başkası olmam dümenden.

İstendiğim yere ayak basarım,
İffetim onurum için yaşarım.
Yalnız sevgi alırım, sevgi satarım;
Kazancım sevgidir, helâl edenden.

Onca yoldan kapılardan geçerek
Kendi gerçeğimi gördüm severek.
Demem; "mihnetime minnet ne gerek"
Kime zarar gelmiş kadir bilenden.

(2. 10. 2004- Altınoluk)

Ahmet Özdemir

Kalbimde Saklım

"Adını anmadım uzun zamandır
Hayalini bile silmişti aklım"
Diyorsa kuşkusuz bu bir yalandır;
Silemez kalbinden, kalbimde saklım.

Birer birer yapraklarım düşünce,
Sarmış kaygılarla dolu düşünce.
Hayırlara yorumlanan düşünce;
Umutlar getirmiş, uğur ayaklım.

Bilirim çekince koymaz ahtıma,
Güneş gibi doğdu kara bahtıma.
Sevda iklimime, gönül tahtıma;
Kuğu gibi akmış telli duvaklım.

Siyah saçlarına güller mi takmış?
Geçerim sanarak yollara bakmış.
Benli akaklarda çağlamış akmış;
Arıca, duruca yüreği paklım.

Ahmet Özdemir

Kalp Çarpıntısı

Önce bin nazla kopuşunu göreceksin
Bale yumuşaklığı ile uçuşunu,
Düşüşünü duyacaksın gönül teline;
Bir kaç solgun yaprağın...
Bu yorgun hışırtı, bu sürekli titreyiş,
Dökecek sonunda hepsini biliyorum.
Sarının tonları kahverengiye çalacak
Alacak rengine toprağın.
Ah şu çarpıntısı olmasaydı kalbimin...
Çalı süpürge, paslı faraşla tanışacak
Yaşlı parkın bir köşesinde yanacak için için,
Dumanı çıplak dalları, külü toprağı,
Könpe yeşillere gebe bırakacak...

Hışır hışır, hışır hışır geceler boyu uykusuz.
Domur domur soğuk terler yok mu?
Yok mu kulaklarımda çınlayan tansiyon?
Her ilkin bir sonu olacaktır kuşkusuz,
Her sonun bir ilki var...
Ey hoyrat rüzgar!
Sondan önce bu kaçınıcı istasyon
Ey şakaklarıma düşen kar,
Gönlüme çöken sonbahar!
Ah şu çarpıntısı olmasaydı kalbimin...

Hüznün bestelenmemiş en tatlı şarkısı
Ey pastırma yazında durasınca zaman
Güneşin donmalıydı bu son pırıltısı.
Yalnız kasımpatılar kaldı biliyorum,
Ebedi yolculuğun uğurlayıcısı.
Ah şu çarpıntısı olmasaydı kalbimin.

Ahmet Özdemir

Karbeyazdır Türkülerimiz

Doğadır, yaşamdır tatlı bir düştür.
Hayal dünyasında sefa sürüştür.
Börtü böcek, elvan çiçek deriştir,
Hem kıştır, hem yazdır türkülerimiz.

Yayla yayla, köy köy sıldan taşan,
Bir çift söz olur ki kor gibi yakan,
Sürmeli göz olur, baygınca bakan
Ne de işvebâzdır türkülerimiz.

Bazen vefa, bazen çile getirir;
Gönlümüzü tele, dile getirir,
Sevda bülbülünü güle getirir;
Tükenmez bir hazdır türkülerimiz.

Dağların, taşların serin nefesi
Kekliğin, sunanın, turnanın sesi,
Duygu duygu okşar sarar herkesi
Katlanılan nazdır türkülerimiz.

Dostun tezgahında, sitemler dokur,
Vuslata yetirir, dualar okur
Anam sütü gibi tertemiz olur;
Ak-pak karbeyazdır türkülerimiz.

Ahmet Özdemir

Kerem

Takvimin ağustos bağı açıldı,
Yapraklardan onca zafer saçıldı.
"Bugün Kerem doğdu" diye yazmağa,
Estergon'u yazan yaprak seçildi.

Ömrümüzün coşkun sevinçli anı,
Beklenen yolcu ki canların canı,
Nazlanı nazlanı doğdu dünyaya;
Yalnız bırakmamak için Kaan'ı

Ocağımıza kök salmaya gelmiş
Gönüllerimize dolmaya gelmiş
Üç Ağustos ikibindört gününde;
Kerem, Aslı'sını bulmaya gelmiş.

Kalplerde yeşeren sevgi ağacı,
Doğanın yaşayan onlar amacı,
Bağımız, dalımız, meyvemiz onlar;
Onlar soyumuzun anıtı tacı,

Ahmet Özdemir

Korku

Hani onca çiçek arasından,
Birisi çıkar da "Ben" der gibi,
Bahar bahar sana bakar
Bakışlarını ondan alamazsın,
Karmaşık duygulardır,
Gözlerinden yüreğine doğru akar
İlgi odağın olur kaçamazsın
-"Önce ilgi duymuştum sana! "

O ki, artık senin için özeldir
"Çiçek dalında güzeldir"
Koparmaya kıyamazsın
Çekingen, ürkek, çocuksu,
Koklamak isteği ile dolarsın,
Doyasıya, dokunmak öpmek arzusu,
-"Sonra, arzular olmuştum seni"

Yoktur rengin önemi, ondan yansısın yeter ki,
Yeter ki onun olsun kokusu
Yapmacıklardan uzak mı uzak,
Aynı mekan ve zamanda yaşamak,
Yanında olmaktan hoşlanırsın kuşkusuz,
-"Kuşkusuz hoşlanıyordum senden."

Varsın, kimi öyle, kimi böyle görsün
Senin çiçeğindir o, o ki sevgilindir hem,
Gözünde güzellerden güzeldir her dem.
Yeni açmış goncadır bakmaya doyamadığın,
Engelleri aşip ona eresin gelir,
Yaprağını dikenini sevesin gelir,
-"Galiba seviyorum seni güzel çiçek"

Cazibe vardır, yer çekiminden güçlü,
Gizemli ışıktır pervanesi olduğun,
Yırtar kalbini, kanatır,
Kadife okşayışı sanırsın, diken değil.
Eğer aşk dedikleri bir zehirli çiçekse,
Zehrini, derman niyetine içersin.
-"Sana aşık olmaktan korkuyorum.
Biliyorum korkunun ecele faydası yok,
elverir ki bu rüya olmasın"

Ahmet Özdemir

Koşma

Türkü yaylasında bir keklik gördüm.
Kaçmadı palazım, yanımda kaldı.
Belik belik ipek saçını ördüm.
Yanağı al mı aldı, dudağı baldı.

Gözleri elâydı, iri doygundu.
Kaşı, saçı elâ göze uygundu.
Bakışı büyülü, aygın baygındı,
Maral maral baktı, gönlümü çaldı.

Kiminin bahtı ak, kiminin kara,
Kim rastlar ki böyle canana, yâra?
Hızır yetişmez kul düşmezse dara,
Bu kuğu, bahtımın gölüne daldı.

Teni ak, dişi ak, tırnağı aktı;
Edası, sedası kalbimi yaktı.
Kırmızı dilini, dilime taktı;
Kor düştü içime, çingilar saldı.

Türüm türüm yayla çiçeği nazlım,
Beli, sesi ince, bülbül avâzlım,
Parmakları narin, elleri sazlım
Tellerinden ezgi ezgi boşaldı.

Allı morlu yazma, ne de yakışmış,
Uzunca boynuna takmış takışmış
Bana nispet ele bakmış bakışmış;
Doğrusu çok ahlar, günahlar aldı?

Kalçası, baldırı şalla beslenmiş,
Boncukla, oyayla, taşla süslenmiş,
Türkülerde yaşam bulmuş seslenmiş;
Yazık ki gördüğüm yalnız hayaldi...

Ahmet Özdemir

Nerede Kaldı

Tabular yıkıldı, yırtıldı perde.
Artık ne gurbet var, ne bir özleyiş,
Ne bekleyiş kaldı, ne de gözleyiş
Derman olur diye onulmaz derde,
Aramak nafîle şimdi bu yerde
Türküler aşığın düşünde kaldı.

Marallar yok gayri kudret nakışlı,
Kaldı mı selviye benzeyen dallar?
Yok gayri yanakta gül gibi allar
Yürekten yüreğe yıldız akışlı,
Kaybolan sevdalar ki kor yakışlı
Eflatun dedenin sözünde kaldı.

Canan bu, süt tenli, püskürtme benli;
Doğan aya "ya sen doğ, ya ben" diyor;
Kaf dağlarındaki devi yen, diyor.
Vuslatın yolları her dem dikenli,
Bir anlamlı sohbet ki senli benli,
Sevda pınarının önünde kaldı.

Ahmet Özdemir

O Ben Değilim

Yaratılanın onurlusu bilinip,
Kutsal kitaplarda okutulanım.
Tutkuların girdabında silinip,
Var oluş nedeni unutuluanım.

Her zamanda, her ortamda, her başta,
İkilğin yenildiği savaşta;
Yesevî'de, Mevlâna'da, Bektaş'ta,
Türlü örneklerle avutulanım.

Denizden bir damla savgi vermeye,
Kıyamaz doyumsuz bir dilenciye,
Ferhat'sın, Garip'sin, Kerem'sin diye;
Yalan ünvanlarla uyutulanım.

Değilken benliği baştacı yapan,
Elinden, belinden, dilinden sapan,
İki yüzlü, dönek, Şeytan'a tapan;
Onca kargışılıyla bir tutulanım.

Ahmet ÖZDEMİR

(5 Ağustos 2005- Altınoluk)

Ahmet Özdemir

Özlemin Bittiği Yerde

Bakışımın odağındayken gözlerin,
Öperken dudaklarını içercesine.
Özlemek nedir? Ben bilirim.
Hoşnut olmak, sarhoşluğundan arsız;
Sayrılığım umarsız,
Kuşkusuz tutkumdandır sana. Ben bilirim.

Mesajını okudum dün,
Diyorsun ki her geçen gün;
Özlemin çoğalıyor.
Yine yazmışsın ki sevgilim,
Gurbette milim milim;
Gayri gücüm tükeniyor.

Yanıyorsun bir tanem;
Bu yolun yolcuları için erenler pirlir;
Bilirler ve derler:
"Düşenlerin bu derde,
Ancak tükenir gücü;
Özlemin bittiği yerde! "

Ahmet Özdemir

Pişmanlık

Çiçek kokuları yayılmakta taraçaya
Yeni doğan dolunaya,
Göz kırıyor yıldızlar pul pul.
Dalgaların sesine, bir gitar solosu karışıyor
Çekiyor beni senli bir dünyaya.
Kapılmışım salıncağın gel-git'ine
Sana geliyorum, senden gidiyorum.
Usum, yüreğimi sorguluyor:
"Yana yana yanıyorsun
Bir yalana kanıyorsun
Adını hiç anmasan da
Unuttun mu sanıyorsun? "

Günlerce ayrırım senden.
Bir kaçışta, bir yalandayım;
Hani, için için erir ya insan; erim erim
İşte öyle bir andayım.
Doğrusu olan şu ki;
"Canım" deyişini özledim canım!
Ah! Vursam başımı taştan taşta,
Sonradan gelir akıl başa;
Pişmanım!
Ellerin ellerimde, gözlerin gözlerimde
"Seni seviyorum" demediğime pişmanım;
Utangaçlığımıza, sıkılganlığımıza düşmanım.

Bugün günlerden Salı.
Gözlerim kapalı;
Eşrik duygularıyla iç dünyamda gördüğüm,
Öylesine karışık ki bu kördüğüm.
Çözmek olası mı bir tanem?
Dolunayın çevresindeki yıldızlar gibi
Yolunda solduğum, uğruna öldüğüm;
Unutmak olası mı?

Şimdi, "Güller arasında" şarkısı duyuluyor uzaktan,
Dalgaların sesi biniyor üzerine biteviye;
Bitmesin bu an diye.
Bu kaçışı deşmekte, kendimle halleşmekteyim:
"Yakınından uzağından
Sıcığından sazağından
Aşkın tatlı tuzağından
Kurtuldum mu sanıyorsun? "

Ahmet ÖZDEMİR
(24 Eylül 2002 Antalya)

Ahmet Özdemir

Sabır Taşı

Katmanlardan geçtim kaynadım coştum,
Coşum coşum akıp çağlamaktayım.
Maddemi, maddeden süzdüm de koştum;
Sevgiyi sevgiye bağlamaktayım.

İster doğsun, ister batsın, yok farkı,
Özlemle dönüyor günlerin çarkı,
"Sorma ne haldeyim" diyor bir şarkı;
Sen sor bir yol nice ağlamaktayım.

Sevgi defterimi büküp düren var,
Varlık nedenimi görmez gören var,
Gönlüyle gönlüme surlar ören var;
Örsün, sabır taşı sağlamaktayım.

(14 Şubat 2006)

Ahmet Özdemir

Sapanca'da Günbatımı

İşte bu zaman;
En çılğınında şakalarımızın
En şen kahkahalarında başlar yalnızlığım.
Şakrak şarkılar yayılır
Kıyı boyu lokantalarından.
Aklıma bir uzun hava takılır da takılır:
'Of aman aman, halim pek yaman! '
Cıvıl cıvıl insanlar salınır,
En yavaş ritmiyle adımların.
Yaşlı-genç bölük bölük...
Kimi duygu, kimi yaşama sevinciyle dolu.
Ah yine bu zaman,
Gönül yarasına tuz bastığım zamandır.
Bakıp da gurubun rengine boynu bükük;
'Bu gölde bir kamış olsam' diyorsam eğer,
Unutma ki şair sözü yalandır.
Oysa;
Yanında olsam yeter.
Varsın her gün batımında bu sular,
Hüznün en anlamlı renkleriyle,
Boyansın şırıl şırıl.
Erirdim gözbebeklerinde ben.
Sonsuz tekrarlarında gün doğumlarının,
Seninle doğmak için pırıl pırıl.

Ahmet Özdemir

Sarıkamış'ta

Destan değil, bir yas, bir feryat, figan,
Yangınlarda üşür Sarıkamış'ta.
Allahuekber'de binlerce fidan,
Büyür üçer beşer Sarıkamış'ta,
Ormanlardan taşar Sarıkamış'ta.

Bu kadar kolay mı alın yazısı
Doksan bin ananın körpe kuzusu,
Dağların taşların yürek sızısı
Sızım sızım aşar Sarıkamış'ta,
Höykürür de coşar Sarıkamış'ta,

İnat uğruna ne ümitler sönmüş,
Yapışmış tetiğe parmağı donmuş,
Kardan kefenine kargalar konmuş;
Ağıt olur yaşar Sarıkamış'ta,
Yaşar gözüm yaşar Sarıkamış'ta.

Baş açık, sırt çıplak, dağlara çıkmış,
Donmuş çarıkları ayağı sıkmış,
Rus değil, Mehmet'i kaderi yıkmış;
Vurulmadan düşer Sarıkamış'ta.
Cümle alem şaşar Sarıkamış'ta,

Ahmet Özdemir

Sen Yoksun

Onlar türkülerde, ben ağıtlarda;
Çıyrılmış gibiyim, çünkü sen yoksun.
Kara yazgısıyla ak kağıtlarda,
Kıvrılmış gibiyim, çünkü sen yoksun.

Onlar "Sevgililer Günü"nü anmış,
Tatlı, sıcak duygularla uyanmış,
Beni soruyorsan özlemle yanmış;
Kavrulmuş gibiyim, çünkü sen yoksun.

Onlar, kanat açmış vuslat yönünde,
Börtü böcek, elvan çiçek yanında.
Bense hoyrat rüzgârların önünde;
Savrulmuş gibiyim, çünkü sen yoksun.

Sen ki bir bengisu, cana can veren,
Ben bir edna kulum, sana can veren,
Sabır teknesinde una can veren,
Yoğrulmuş gibiyim, çünkü sen yoksun.

Ahmet Özdemir

Seni Yaşatmak

Geçmişim geleceğimin rehberi;
Soylu ırkım gururumdur.
Baktıkça yüce tarihime!
Onurunun hazzını yaşayarak
Nice kahramanları görürüm, nice önderi,
Zaferleri ile destanlar yazdırmış,
Devirler açıp, kapayarak devirleri,
Adını anıtlara yazdırmış...

Atam!
Ulusumun kara bağına,
Karabasanlar gibi çöken
Kara bahtını aklayışındır
Şenin en kutlu zaferin! ..
Öyle bir zafer ki kuşkusuz,
Varlığımız senin eserin.
Sana sen deyişim, içtenliğimdendir katkısız,
Sana sen deyişim sevgimden!
Metesensin, Bilgesensin, Selçuk sen.
Ceddim sende özleşmiş.

Sen günlere haftalara sığmazsın,
Sen ne ekimsin, ne kasım,
Ne nişansın, ne mayıssın.
Ne ağlama duvarımsın, ne yasım.
Hayatsın sürececek kuşaklar boyu...
Görevim değil seni anmak.
Görevim değil ardından gözyaşı akıtmak.
Şeni yaşıyorum Atam,
Ülküm seni yaşatmak...

Ahmet Özdemir

Seninle Özdeş

Ay ve güneş, iki kadeş
Yüzyıllar boyu mitlerimizde anlatılan;
Altın saçlarıyla ışıllı ışık saçan bir kız,
Özlemlerle özleşmiş bir garip çoban,
Kiminde acımasız
İlenmeler var;
Kiminde acı aşk öyküleri efsanelerin.
Gerçek ise, kavuşamamışlığı sonsuza kadar
Ay ve güneşin...

Seni izledim Fenerbahçe Dalyanı'nda
Bin bir duyguyla sarmaş dolaş,
Ayı seyrediyordun gecenin ortasında.
Bir sihirli aydınlık saçlarından yansiyordu.
Belki içinden;
'Mehtaplı gecelerde hep seni andım' şarkısı geçiyordu.
Mehtapsız gecelerde de hep seni andım.
Aradım sıcaklığını derinden derine.
Anlatılmaz sırlarıma ederken sırdaş,
Kendimi koydum ayın yerine...

Seni izledim.
Fenerbahçe Dalyanı'nda dalmıştın.
Titriyordu yakamozlar, güneş rengi saçlarının gerisinde.
Ben aydaydım biliyor musun?
Ay da benim yüreğimde titriyordu.

Ahmet Özdemir

Seninle Uçmak İstiyorum

Seninle uçmak istiyorum
Ülkemin semalarında...
Seni, seninle sevmek,
Seninle seyretmek güzelliklerini,
Kanat germek taşına toprağına
Pınarına ırmağına
Kucaklamak istiyorum,
İçinde erimek seninle...

Bak gözlerime..
Akdeniz Akdeniz bak ne olur..
Bağıma İzmir akşamlarının imbatlarıyla es,
Meram bağlarından ses,
Sivas yaylarından nefes ol.

Seninle uçmak istiyorum,
Seninle gönül gönüle
Yönlerden yönlere..
Rotaların bileşkesinde seninle
Seyretmek vatan topraklarını el ele.
Lâpa lâpa yağmak istiyorum,
Gecenin bir yerinde ılık ılık.
Cisil cisil yağmur olup baharında,
Filiz filiz sevgilerin üzerine.

Bak gözlerime
Zümrüt zümrüt bak ne olur;
Burcu burcu sevgi tarlalarında, efil efil es!
Yunusca ses, Mevlânaca nefes getir her dem.
Bir Türkiyem var, bir sen varsın;
Güzelim, sevdiğim iki tanem! ..

Ahmet Özdemir

Senli Benli

Bir başka dünya gizli içimizde uzak değil
Kucaklarımız açık, özümüz sevecenli.
Üzülsek de sevinsek de açık gözyaşımız
Gönül iklimi kurak, bahçeler çorak değil
Yufkadır yüreklerimiz coşarlar senli benli.

Kimi dağınık, kimi sermest, hem azadeler
Aşka saygıdan yana özenli mi özenli,
Okyanus ötesinde sen, bense buradayım
Ey erenler, yediler, kırlar pirlere bâdeler
Aşk ehline nehirler okyanuslar nedir ki,
Gönülden gönüle akarlar senli benli.

Dün secdediydi bugün göğe erdi başımız,
Bizden özge kimseler sabretmezdi bu denli
Sevgiyi insanlığa meşale yapmadık mı
Deniz fenerlerine yetti bizim aşkımız
Gece gündüz sönmeden yanarlar senli benli.

Ahmet Özdemir

Sensin

Ben ki sensizliğe bir garip sürgün,
Kararan bahtımın çırası sensin.
İçimde gurbeti yaşarken hergün;
Kimsesizliğimin çaresi sensin.

Sensin günler boyu özlem duyduğum,
Sensin varlığınla aşka doyduğum,
Sensin içimdeyken dışa koyduğum,
Pişman yüreğimin yarası sensin.

Gururu kibiri yıkıp da gelsen,
Hani dargınlıktan bıkip da gelsen,
Üğrünü üğrünü çıkıp da gelsen,
Ömrümün artacak süresi sensin.

Umudum yok dinmez bu kalp ağrısı,
Umutsuzluğuma umut uğrusu,
Bütün benliğimin içten çağrısı;
Tanrı'mla özümün arası sensin.

Ahmet Özdemir

Sergide

Canlı cansız cisimlere,
Dürüm dürüm sevgi dürmüş.
O sevgi ki resimlere;
Gönlünden yansımış durmuş.

Nasip olmaz şuna buna,
Yüreğine kona kona,
Esin perileri ona;
Neler vermiş, neler görmüş?

Şiir olmuş dize dize,
Hem geceye, hem gündüze.
Besteler yaparken size;
İlhamı zengin ve hürmüş.

Her şarkısı, her türküsü,
Sarıyor sizi büyü, sü,
Bir şiir gibi öyküsü;
Özene bezene kurmuş.

Dalarken imgelerine,
Derine daha derine.
Kalbini fırça yerine;
Renk renk tuvaline sürmüş.

Güzele güzel bakışı,
Doğmuş özünden akışı.
İşlediği her nakışı;
Tablosuna düşen nurmuş.

Ebrularda desen desen,
Sen varsın her çiçek de sen!
Gül, lâle, karanfil desen;
Belli tatlı tatlı yormuş.

Ahmet Özdemir

Sevdiğim

Bu dağlar, bu bağlar şiir kokarlar,
Esin kaynakları boldur sevdiğim.
Her bir yandan mısra mısra akarlar,
Bahtını buradan doldur sevdiğim.

Bir serenattır şu bülbülün sesi,
Dalına konmaktır bütün hevesi.
Sevenin sevene işmar vermesi,
Gelenek, görenek, yoldur sevdiğim.

Sevgiye ilgisiz kalan sen misin?
Alev alev yürek yakan sen misin?
Şiir ikliminde sultan sen misin?
İnsaf et, yaktığın kuldur sevdiğim.

Sana arzu dolu bütün dilekler,
Kelebekler, uğur saçan böcekler,
Şana özenmiş de açmış çiçekler;
İster güldür, ister soldur sevdiğim.

Aç gönül kapını, sen de sev, sevil,
Sevda bahçesine es efil efil;
Kavuşamazsa bir aşık bunu bil;
Ahı zarf, gözyaşı puldur sevdiğim.
(Sitem Taşları Kitabından- Avcıol Yayınevi)

Ahmet Özdemir

Sevgi

Bir gülücük, bir öpüş, bir alkış,
Parlayan bir çift göz, bir damla göz yaşı,
Katlanılan naz,
Saran kol, okşanılan saç;
Yumuşak, sımsıcak...
Gurbet, onunla gurbet,
Özlem onunla özlem.
Yer çekiminden özgür. tüyden hafif,
Bir büyülü duygu ki dalga dalga yayılan;
Esriği etmek için ulaşan!

Sonsuz sıfırlı sayılara bölünür.
Işınlanır tüm yaratılanın yüreğine.
Katlanır, hücre hücre çoğalır,
Kana, cana karışır, girer beyinlere
Gözlere iner, iner dile, dudağa, gülücüğü...

Gözden göze bakış olmalı sevgi,
İçten içe yakış olmalı sevgi,
Duygu duygu akış olmalı sevgi;
Sevgi ile yarış olmalı sevgi! ...

Ahmet Özdemir

Sır

Derler ki ayılınca yıkılır sarhoş,
Bilirim kurtulmaz başım dırdırdan.
Hayalim, umudum, düşüm hepsi boş,
Vermezse Tanrı, bir nasip huzurdan.

Bazısı bir tatlı dildi söyledi,
Bazısı gerçeği sildi söyledi,
Atalarım böyle bildi söyledi;
Varından vazgeç de geçme hatırdan.

İnsanoğlu bir gün düşer de dara,
Kimi çıkar ak der, kimi de kara.
Açıldı başıma onulmaz yara;
Olursa bir medet ancak Hızır'dan.

Ben bahta koşarım, baht benden kaçar
Türlü karasını üstüme saçar,
Kesildi umudum, kaldım naçar;
Bir eser kalmadı şimdi sabırdan.

Sanıyorlar yücelerden yüceyim,
Kimse bilmez ne haldeyim niceyim.
Aslını sorarsan, garip cüceyim;
Ancak gönül ehli anlar bu sırdan.

Ahmet Özdemir

Sitem Taşları

Sanırım bir demet gül niyetine,
Sitem taşlarını bana yâr atmış.
Model etmiş ozanların hepsine,
Tanrı şiir diye onu yaratmış.

Bakmayıp saçımın şu aklarına,
Serdim yüreğimi ayaklarına,
Dokundum gül diye yapraklarına,
Gönlüme diken batmış kanatmış.

Mahzun bakışına kapıldım diye,
Sevgi yarışına atıldım diye,
Yaman cezbesine tutuldum diye;
Tutsak sanmış, zindanına kapatmış.

Çanların cananı bulduğu yerde,
Özlem çilesinin olduğu yerde,
Yalnız kendisinin olduğu yerde,
Solsun bütün güller, demiş dayatmış.

Gülistandan kokuş, dilde heves o,
Dudakta dokunuş, kulakta ses o,
Bir kaçamak bakış, canda nefes o,
Duygularımı dört yandan kuşatmış

(Sitem Taşları Kitabından -Avcıol Yayınevi)

Ahmet Özdemir

Sivas'ta Tatil Sonu

Şayılı günlerdir elbet bitecek,
Önümüzde veda var gibi Sivas.
Gönlümüzden değil, gözden yitecek,
Saracak özlemi har gibi Sivas.

Kaygı şöyle dursun donansın masa
Vuslat şöleninde kalmasın tasa
Kimi çalsa, kimi çıkıp oynasa,
Oynamaya yerim dar gibi Sivas.

Kuşatmış dört yanı sevgi halesi,
Komşuların hepsi gönül tanesi,
Bir hatıra kalsın, aş bahanesi;
Kızarmış kuzular nar gibi Sivas.

Burası karayı pası silen yer
Kalbi temiz, özü, yüzü gülen yer,
Gel geç değil, gerçek dostu bilen yer;
Sevgiye, umuda kâr gibi Sivas.

Ahmet Özdemir

Son Şarkı

Gönlümdeki tek gül soldu
Yolsan da bir yolmasan da
Cana candı, cansız kaldı
Gelsen de bir gelmesen de.

Yakarırdım gelse diye
Sitemleri silse diye
Ağlamasa gülse diye
Gülse de bir gülmesen de.

Sahte imiş gönül bağı
Çabuk bitti sevda çağı
İflah etmez hiç bir sağı
Kalsan de bir kalmasan da.

Yaşayamam senden ayrı
Olmaz yalan aşkın hayrı
Sevdiğimi bundan gayrı
Bilsen de bir bilmesen de.

Bitti şimdi tek umudum
Son şarkıyı ben okudum
Elimdeki dertli udum
Çalsan da bir çalmasan da.

(Ekim-2000)

Ahmet Özdemir

Soyut Sevgi

Bir başka duygu bu, bir başka şekil,
Senli geçen zamanlara övgüsün.
Gözden uzaktasın, gönülden değil;
Bedenimden soyutlanmış sevgisin.

Görüyorken seni, göresim gelir,
Özlemini tel tel öresim gelir
Beşer defterini düresim gelir;
Benliğimde tükenmeyen ivgisin.

Canım desem, canın çıksın der gibi
Nazımdan üzgümden bıksın der gibi
Afetim bendini yıksın der gibi
Yüreğimde sonu gelmez dövgüsün

Ahmet Özdemir

Su Sesi

Yüzünden yansıyan acı gülüştü,
Dinlerken "elveda" diyen bu sesi.
Şana kalmak, bana ayrılık düştü;
İstemedim senden veda busesi.

Şimdi anladım ki, sensiz geçen an
Gurbetmiş; içinde sen yoksan her yan.
Kendimi gurbete attığım zaman,
Duyduğum bir kaval, bir kuzu sesi.

Diyorlar, bülbülün aşkı gül için,
Sular çağlar akar kuru göl için,
Kurak toprak gibi bir gönül için;
Duysam "geliyorum" diyen su sesi.

Ahmet ÖZDEMİR

Ahmet Özdemir

Şans

ŞANS

Bitmez sandığımız yaz,
Şimdi çok uzaklarda kaldı.
Günlerce süren bir kuru ayaz,
Yerini bırakırken bu sersem yele
Kar yağdı köye!
Kaba kaba kar,
Kar, lâpa lâpa
Diz boyu bembeyaz
Kar...

Çıktılar damlarını kürümeye,
Toprak damlarını
Konular komşular...
"Bre Hasan" dedi Osman,
Bir hoş, keyflice;
"Şeker olsaydı yağan, yağan kar,
İnceden ince..."
Bir acı gülümsemeydi Hasan'ın dudaklarında yayılan;
Ağzından püskürürken buhar,
Karşılık verdi üzgün, manidâr:
"Hiç buralara yağar mıydı
Şeker olsaydı kar! ..."

Ahmet ÖZDEMİR

Ahmet Özdemir

Şarkışla'ya Özlem

Çarşısından geçerdim, Ulucami'ye doğru,
Haydarlı'nın önünü coşkulu bir akışla,
İstasyon Caddesine girerken uğru uğru;
Görmek için birini özlem dolu bakışla,
Andım o günlerini, "heyhat! " dedim Şarkışla.

Düğüncüler geldikçe, davullar vura vura,
Nişanlılar bekler ki, gelsin onlara sıra,
Bir elinde kirkidi, bir elinde masura;
Dokurdu kilimini elvan elvan nakışla,
Bozduk göreneğini affet bizi Şarkışla.

Kaleden duyulurdu türküleri sazları,
Eskiden de asırdı Hacimetli kızları,
Ağlarına düşerdim, bezdirirdi nazları,
Gösterirdi kendini beşibirlik takışla,
Arıyorum Bend'ini, Kanağını Şarkışla.

Veli'yle Ali İzzet sazına düzen verse,
Kemter, Suzî, İzzetî, Agahî de söyleser,
Kul Hüseyin, Serdarî, Talibî aşkı derse
Onlarca şairini birer birer alkışla,
Sabrî'ni, Selimî'ni, Veysel'ini Şarkışla!

Nerededir Visalî, Aziz Üstün, Nedimî?
Kul Ozan'la Kul Gazi yâr bâdesi içti mi?
Hüroğlu, Şevki, Soylu gibi saysam kendimi,
Yazamam şiirini hece hece sayışla,
Ayırma hiçbirini gururla an Şarkışla.

Seneler geçti şimdi, gözümde tütüyorsun,
Solmayan gül gibisin, gönlümde bitiyorsun.
Yine evlâtlarını gurbete itiyorsun?
Ünlüsün sevenini hasretinle yakışla,
Kaptırıp bedenini, sen de yanma Şarkışla.

Ahmet ÖZDEMİR

Ahmet Özdemir

Şehitler Çiçeğe Durmuş

Bu nasıl duygu ki, bütün duygulardan gür,
Arınmış benliğim, yer çekiminden özgür!
Uhrevi ezgiler içinde eriyorum;
Bir tüy gibi hafif, kendimden geçiyorum.
Bir huşu mudur bu? Huşunun da ötesi;
Yükseliyor ruhumda sessizliğin sesi.
Bir şahlanış mı, bir hüznün mu, tanımını zor,
Donan gözyaşlarım yüreğime akıyor.
Burası Conkbayır, Anafarta, Sulva mı?
Şura Kabatepe, Arıburnu Tuzla mı?
Vatan tanımının yapıldığı yerleri,
Galip ve mağlupların şanlı askerleri;
Zafer ve yenilgiye destan sunuyorlar,
Şimdi birbiriyle barışık uyuyorlar.
Bu rüya değil ki sığmasın bir tabire,
Düşündüm; boşu boşuna Anıtkabir'e,
Toprak taşımışlar yurdun dört bir yanından,
Bir parça bulunsun diye can ve kanından!
Gördüm, inandım ve kokladım doyasıya,
Vatan niyetiyle yüce Kurtarıcı'ya.
Oysa yeterdi buradan bir avuç toprak;
Atamız'a olsun diye ebedi yatak!
Şehitler çiçeğe durmuş Gelibolu'da;
Burcu burcu kokar bütün Anadolu'da.

Ahmet Özdemir

Şiir Yok Gayri

Gönül bir damlacık aşka özlemlî
Şiir iklimleri kurak dil argın.
Bülbül gitti solgun güller sitemli;
Çatlamış topraklar gibi his yorgun.

Kaf Dağ'ında gözü pek deli kan aşk,
Damardan kızıl lav gibi akan aşk,
Dinmez isteriyle yakan yıkan aşk;
Şimdi derinlerde yemekte vurgun.

Yaşamalı aşkı altı duyuda,
Kalbin duyusu ki, derin uykuda;
"Haydi uyan!" emri, yalnız arzuda;
Arzu var, canân yok, dizeler durgun.

Oysa, bir dokunuş, bakış yeterdi
Bu yangın yerinde güller biterdi
Yürekler ses verir, baca tüterdi
Kalmamış gözde fer, dudaklar dargın.

Ahmet Özdemir

Tarsus Güzeli

Karac'oglan vari kim düşmez nâra,
Bu duyguyu yüreğinde sezeli?
Sızlar kalbinde bir onulmaz yara,
Dizeleri dizim dizim dizeli;
Esin esin akar Tarsus güzeli!

Sanma kayar diye dilek yıldızı,
Çekip götürür bir gönül hırsızı,
Yanağı, dudağı, dili kırmızı;
Şavkı vurur Toroslardan ezeli;
Şimşek gibi çakar Tarsus güzeli!

Sevdalı düşlerden uyanmış gelmiş,
Duru ak sular da yıkanmış gelmiş.
Yayladan aşağı dolanmış gelmiş;
Döşü elvan elvan çiçek bezeli;
Burcu burcu kokar Tarsus Güzeli!

Bozmaz ki ahdini, ikrar verince,
Beli ince, sesi, ruhu da ince,
Bakışları bakışına değince,
Üzeli de deli gönül üzeli;
Yanım yanım yakar Tarsus güzeli!

Kaşı kara, saçı bölük bölük mü?
Burnu küçük, gözler büyük büyük mü?
Göyneğin üstünde zıbını yük mü?
Düğmesini nazlı nazlı çözeli,
Helâline bakar Tarsus güzeli!

Yörük'de Türkmen'de yaşar şanı var,
Kendi güzel, huyu güzel yanı var,
Yâr yoluna koyacağı canı var.
Sevda yollarına çıkıp gezeli,
Nasibime çıkar Tarsus güzeli!

Ahmet Özdemir

Tarsus'ta

Berdan suyu yine sevda kokuyor
Çağlayı çağlayı akar Tarsus'ta
Kara üzüm gözlüm sitem dokuyor,
Özlem ateşiyile bakar Tarsus'ta.

Elvan elvan çiçek takılı başlar
Keman mı, hilal mi yay mı kaşlar
Elifçe süzülür gelir eşler
Karacaoğlan türkü yakar Tarsus'ta.

Bu meydanı aşkla inletmiş teller,
Halaylar çekilmiş tutuşmuş eller
Aşhab-ı kehfinde ehl-i dil kullar
Özünden fesadı yıkar Tarsus'ta.

Geçmişten bu güne kurulu toyu
Kimler gelmiş gitmiş asırlar boyu
Hepsinin üstünde Türkmen'in soyu
Uygarlıklar tacı takar Tarsus'ta.

Yine yolum düştü vuslat eline
Canımdan canana sevgi seline
Bir sevda yangını düşer diline
Güzellikler başa çıkar Tarsus'ta.

Ahmet Özdemir

Tatlı Bela

Sevdanla kimbilir kimi yandırdın
Suzidil gözleri elâ mısın sen?
Umuduma umut verdin kandırdın
Paslanmış gönlüme cilâ mısın sen?

Seninle doğardı güneş bahtıma,
Can verdi varlığın gönül tahtıma,
Engeller çıkarma içten ahtıma;
Yüce Yaratan'dan âlâ mısın sen?

Köksün can evimde atsam atamam,
Çok büyük değerini satsam satamam,
Eller arasına katsam katamam;
Başıma püsküllü belâ mısın sen?

Ahmet Özdemir

Tatlı Yalan

Bakınma yollara sesler bekleme,
Sevda kervanında artık değiliz.
Bitmez umutlara umut ekleme
Silindi kalplerden kalmadı bir iz.

Korkma ateş düştü diye içine
Ateşi ateşle söndürürlermiş.
Çekerler bir nurun albenisine;
Pervaneler gibi döndürürlermiş.

Göreceksin belki hayal, belki de;
Yadına düşecek puslu bir anı.
Gerçekse, yok artık aşk da, sevgi de;
Sürdürmek nafîle tatlı yalanı.

Ahmet Özdemir

Uzun Hava

Korkusunu taşıdığım an geldi
Duyunca gerçeği dünyam karardı
Ben ağladım ağyar sevindi güldü
Yıkıldı gök kubbem gönlüm darardı.

Bilmez ki gözümde yaş döktüğümü
Kadere küfredip boyun büktüğümü
Onca kargışlarla içler çektiğimi
Söndü umutlarım ruhum karardı

Bana ne, yel eser karlar erirmiş
Dağların başını duman bürürmüş
Elvan elvan çiçek açıp yürürmüş
Heyhat benim gülüm soldu sarardı

Kınamayın içim içimi yiyor,
Dün ben vardım, şimdi eli seviyor
Durmadan umarsız teselli diyor
Hani yıllar boyu yeminler vardı?

Ahmet Özdemir

Ümit'e Gider

-Ümit Kaftancıoğlu'nun anısına-

Hanak'tan içeri Şaskara yolu,
Umarsıza umar, Ümit'e gider.
Aydınlık günlere özlemlle dolu,
Gider 'Garip Tatar' Ümit'e gider.

Nice Pir Sultan'ı bol eyleyenden,
Koroğlu kolunu kol eyleyenden,
Atatürk yolunu yol eyleyenden;
El alır, pay kapar Ümit'e gider.

Sırtında bir kaftan, özünde ferman,
Elinde, belinde, dilinde harman,
Göze göz, söze söz, dizine derman;
Dost dost diye kalkar Ümit'e gider.

Atalardan gelen geleneğiyle,
Bitmez hoşgörölü göreneğiyle,
Haklının yanında düzenegiyle,
Işıl ışıl yanar Ümit'e gider.

Dorutay sırtında bir başka hazda,
Dönemeç dönemeç türküde sazda,
Gönül bahçesinde baharda yazda,
Bir menevşe açar Ümit'e gider.

Ahmet Özdemir

Üzüm Gözler

Üzüm gözlerin ki, zeytin yeşili;
Sarı saçlarında aşkım kördüğüm!
Kaçak bakışların yine yergili;
Oysa güzellerden güzel gördüğüm,
Sensin yollarında her gün öldüğüm!

Üzüm gözlerin ki baharım oldu.
Umudum titrerdi yapraklarında.
Kimi gün yeşerdi, kimi gün soldu;
Sevda ülkesinin topraklarında
Bitmez gecelerin şafaklarında!

Ahmet Özdemir

Veda

Bir tatlı burukluk biraz da umut,
"Eyyvah"la, nostalji arasındayım.
Gün be gün çevreyi sarmakta sükût,
Ekim sonlarının Lara'sındayım.

Çatıya tırmanan pembe begonvil,
Bırakmış kendini hoyrat rüzgâra.
Bunlar elvan elvan çiçekler değil,
Hazan yaprakları düşmüş parklara.

Baygın kokusuyla veda etmekte,
Hanımeli, şebboy, ıtır, yaseminler.
Kuşlar da yuvadan artık gitmekte
Sarıp solmakta yeşil zeminler.

Kuşkusuz uyanır bir başka bahar,
Yine börtü böcek, rengarenk çiçek;
Şimdi içimizi korkular sarar;
"Gidip de gelmemek, gelip görmemek"

Ahmet Özdemir

Vicdan Tartısı

Kıldan ince, yüce dağdan ağırdı,
Boğazın önünde eksi ve artı.
Kılçıktaki payı için bağırdı;
Kayadan denize uçan bir martı.

Sarayda kayanın, taşın hakkı var,
Baharlarda yazın, kışın hakkı var,
Her tohumda kurdun kuşun hakkı var;
Önce hakkı bilmek hayatın şartı.

Hayat denilen şey bir var, bir yokmuş,
Kimisi doyumsuz, kimisi tokmuş.
Kısanın uzunla davası çokmuş;
Vicdanlarda kurulmalı bir tartı.

Rengi var vicdanın, karda kömürde,
Beyaz da, kara da, pas da demirde.
Yalanla dolanla geçen ömürde;
Bir gün gösterirler kırmızı kartı.

Ahmet Özdemir

Yağmur

Belli, gerçek değil, bu onca düşmüş,
Derinden sevişmiş, yorgunca düşmüş.
Camlara asûde narince düşmüş;
Dingin mışıl mışıl yağıyor yağmur.

Leylâ olmuş Mecnunlara merhemmiş
Cana canmış, kana kanmış, Zemzemmiş,
Çatlamış topraklar özlemle emmiş:
Zengin, çisil çisil yağıyor yağmur

Vücut verdi ırmağına çayına
Muştular sunardı vuslat bağına
Şavkır dileklerle gökkuşağına;
Rengin, ışıl ışıl yağıyor yağmur

Bu bir rahmet, bereketler saçmakta,
Filiz filiz, damla damla içmekte,
Börtü böcek, elvan çiçek açmakta;
Ongun, kımıl kımıl yağıyor yağmur.

Gün olur bulutlar yıldırım yükler
Sağanak sağanak boşalır gökler
Boz bulanık seller söker, sürükler;
Engin, şarıl şarıl yağıyor yağmur.

Ahmet Özdemir

Yaşa

Güllerin gülüsün, gönlümde açtın,
Orada kal. Sonsuz yıllarda yaşa.
Varlığınla şenlik, esenlik saçtın;
Emelime giden yollarda yaşa.

Coşum coşum coşar bitmez hevesi,
Çağlayanlar gibi kalbimin sesi,
Canıma can katar, canan nefesi;
Seninle özleşen ballarda yaşa.

Duygular gem almaz, neler söyler dil?
Seni seviyorum, sen de sev, sevil;
Dilek pınarı bu, olmaz iş değil,
Sonu gerçek olan fallarda yaşa.

Ahmet Özdemir

Yazlığa Veda

Bugün sezon bitti veda zamanı
Alımına kapıldığım bahar yaz,
Konu komşu dostça yaşanan anı;
Ortamına çöktü bir kuru ayaz

Kim bilir kim dedi kimlere kandı
Mor begonvil kasımpatı güz gülü,
Gerçekte pastırma yazı yalandı.
Ufkumuzda belirirken sis tülü

Yorgun bahçemizde birkaç ayva nar,
Yaprakları sararmaya durmakta,
Ruhumda sıkıntı, bitmez hüznün var
Gidip de gelmemek, hissi sarmakta.

Soframıza ortak olan kediler
Tabağıma konan perçemli serçe
Nereye sığındı, neler dediler
Poyrazlara, karayele günlerce

Ahmet ÖZDEMİR

Ahmet Özdemir

Yorgun mu Düşmüş

Yorgun mu düşmüş,
Rengi, zevki, neş'eyi dağıtmaktan
Yorgun mu düşmüş;
Düşürmekten gönüllere ilk aşk kıvılcımını,
Anımsatmaktan yürek sızılarının en anlamlısını?
Yorgun mu düşmüş;
Uhrevî kokusunu sunmaktan?
Gözümüzün ferî, yüreğimizin aynası
Melankoli menbağımız yorgun mu düşmüş?
Bir solgun yüze bürünmüş bahçemizdeki gül,
Hüznün maddeye dönüşü müdür gördüğümüz?
Uzaklarda sanıyorduk, apansız geldi eylül;
Belli ki gül yorgun değil.
Gönlümüze düşmüş güz!

Ahmet ÖZDEMİR

Ahmet Özdemir

Yunusca

Son menzile kalktı kervan,
Selâm olsun kalanlara.
Hoşça anıp bizi burdan,
Selâm olsun salanlara.

Ömür dediğin üç günmüş,
Bilmezdim ki bugün dünmüş,
Yarın meçhul ata binmiş;
Selâm olsun bulanlara.

Bırakmadı dünya hırsı,
Kimler bilir düzü tersi,
Her hücrede olan dersi;
Selâm olsun alanlara.

Yaşadık baharı yazı,
Gönül kırdık bazı bazı,
Hatır için kırık sazı;
Selâm olsun çalanlara.

Bıraksaydık sizi bizi,
Seyreylesek kendimizi,
Karşında sevgi denizi;
Selâm olsun dalanlara.

Hesap eden kisb-i kârı,
Bir bilen var yoğu varı,
Akarken Kevser Pınarı;
Selam olsun dolanlara.

Budur sözlerin doğrusu,
Sen Tanrı'nın onurlusu,
Bir çatlamış dudağa su;
Selâm olsun olanlara.

Ahmet Özdemir